

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grö sslingova 4 Bratislava, proti žalovanej **Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom Župné nám. č. 13, Bratislava, **o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6 C 246/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. júna 2014, sp. zn. 5 Co 409/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie podané proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2014, sp. zn. 5 Co 408/2014 a sp. zn. 5 Co 409/2014 **o d m i e t a**.

Zalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa v konaní domáha náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobe medziiným uviedla, že túto ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Žilina (ďalej „okresný súd alebo súd prvého stupňa“), preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť; z tohto dôvodu žiadala, aby bolo rozhodnuté o prikázaní veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd považoval žalobu v uvedenej časti za námietku zaujatosti sudcov, preto uznesením z 24. apríla 2013, č. k. 6 C 246/2012-21 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 66,- € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis

z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním s tým, že nepodala námietku zaujatosti, ale návrh na prikázanie veci inému súdu (§ 12 ods. 1 O.s.p.). Navyše, i keby predsa len išlo o námietku zaujatosti (čo poprela), nezaťažovala by ju povinnosť zaplatiť súdny poplatok, lebo predmetné konanie je vecne oslobodené od súdneho poplatku.

Krajský súd v Žiline (ďalej „krajský súd alebo odvolací súd“) uznesením z 30. júna 2014 sp. zn. 5 Co 408/2014 odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti; za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. Dodal, že sa stotožnil s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadreným v uznesení z 30. marca 2011 sp. zn. II. ÚS 124/2011, podľa ktorého vecné oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka.

Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom, č. k. 6 C 246/2012-67 zo dňa 14.1.2014, tak, že žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, na základe čoho okresný súd uznesením č. k. 6 C 246/2012-110 zo dňa 7.4.2014 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20,- €.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie s tým, že proti predmetným rozhodnutiam na základe zákona č. 71/1992 Zb. sa poplatok za odvolanie nepatí.

Uvedené uznesenia odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v prípade, keď krajský súd uznesením sp. zn. 5 Co 408/2014 potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 66,- € podľa položky 17a Sadzobníka: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.) – nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh podľa § 12 ods. 1 O.s.p., b/ odvolací súd jej odňal možnosť

pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.); o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, nezákonný postup ktorého jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa domáha v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a v prípade, keď krajský súd uznesením sp. zn. 5 Co 409/2014 potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 20,- € podľa položky 7a Sadzobníka, prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 241, ods. 2 písm. c/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p., že sa mu postupom súdu ako účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom.

Žalovaná sa k podaným dovolaniam písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je. Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až d/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobkyňa namieta, že súdy konali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), ďalej že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a napokon to, že pri vyrubovaní súdneho poplatku rozhodoval vylúčený sudca (§ 237 písm. g/ O.s.p.).

K rovnakým námietkam žalobkyne sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá žalobkyňa proti tej istej žalovanej vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 31/2013, 3 Cdo 90/2013, 3 Cdo 136/2013, 3 Cdo 311/2013, 3 Cdo 317/2013, 3 Cdo 318/2013, 3 Cdo 364/2013, 3 Cdo 296/2013, 3 Cdo 318/2013, 3 Cdo 373/2013, 3 Cdo 8/2014, 3 Cdo 58/2014, 3 Cdo 126/2014, 3 Cdo 226/2014, v ktorých už bolo konštatované, že

1. o prípad neexistencie návrhu na začatie konania ide len vtedy, ak chýba návrh ako procesný úkon účastníka, ktorým sa začína konanie; v danom prípade ale žalobkyňa podala žalobu (ktorou začalo konanie),
2. aj vtedy, keď súd rozhoduje o námietke zaujatosti vznesenej účastníkom (pokiaľ bola podaná) alebo o povinnosti účastníka zaplatiť súdny poplatok, rozhoduje ako súd v konaní, ktoré začalo podaním žaloby,
3. tak, ako dôvodom na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O.s.p.) nie je sama skutočnosť, že má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo, nie je týmto dôvodom ani to, že namietaný sudca vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobkyne) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.,
4. prekvapivým je rozhodnutie odvolacieho súdu „nečakane“ založené na iných právnych záveroch než rozhodnutie súdu prvého stupňa; o prekvapivé rozhodnutie nejde, ak súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na rovnakých skutkových a právnych záveroch,

Na vyššie uvedených záveroch zotrúva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci. Konštatuje, že je neopodstatnená námietka žalobkyne, že v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 písm. e/ až g/ O.s.p.

Neopodstatnená je aj námietka žalobkyne, že napadnuté rozhodnutia odvolacieho súdu sú nepreskúmateľné, nakoľko podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenia napadnutých rozhodnutí spĺňajú požiadavky kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne nevyplýva z § 239 O.s.p., nepotvrdila sa existencia ňou namietaných procesných väd konania nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p., najvyšší súd odmietol jej procesne neprípustné dovolania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) bez toho, aby sa zaoberal ďalšími okolnosťami, z ktorých vyvodzuje ich opodstatnenosť.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. novembra 2014

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová